

Søndag den 09.03.2008 – Mai Chau (højlandet).

Da vi skulle med et fly i Hué lufthavn kl. 8, måtte vi krybe ud af sengen allerede kl. 04.45 for at komme i bad og få pakket det allersidste samt spist den udleverede morgenmadspakke i receptionen på hotellet. Det øsregnede fortsat i Hué.

Kl. 6 blev vi hentet af vor chauffør og kørt til lufthavnen, der stadig var aflåst. Da dørene blev åbnet kl. 07.30 måtte vi vente på, at check-in og security åbnede.

Flyet lettede lidt før tid og landede kl. 9 i Hanoi, hvor vi efter den sædvanlige kontrol af, om vi havde vor egen bagage og kun den, hurtigt fandt vor guide og chauffør for de næste 4 dage.

På vejen ud af Hanoi passerede vi utallige rismarker, hvor årets første plantning var i gang ca. 1 måned senere end normalt grundet ualmindeligt koldt vejr i år. Det så også ud til, at alle folk og vandbøfler var i markerne. I Nord-Vietnam høster de ris to gange på en sæson, hvor de i syd kan nå tre gange. Der var den første høst allerede i gang ugen før.

På vejen til Mai Chau kørte vi gennem den landsby, hvor guidens far, mor og bedstemor bor, så vi skulle lige ind og hilse og få en kop the, et glas af faderens hjemmebrændte risbrændevin samt noget af det slik, som bedste havde fået i gave på kvindernes dag.

Forældrene erhverver sig ved at have en bod på det lokale marked, hvor de videresælger varer, som de har købt på marked i Hanoi, hovedsagligt produkter fra Kina. Faderen kører desuden som chauffør, og de har det ganske udmærket økonomisk ifølge vor guide.

Efter en udmærket frokost i Hoa Binh (betyder fred efter franskmændene fik det endelige dødsstød i området). Frokosten blev indtaget i traditionelle Muang-huse, men dette var helt tydeligt et sted, der havde aftale med en masse turistselskaber, for der kom flere busser med turister for at spise der, mens vi var der. Vor guide og chauffør spiste som sædvanlig sammen med de øvrige kollegaer andetsteds.

Trods det disede vejr var den resterende del af tur gennem bjergene til Mai Chau utrolig smuk. Mai Chau ligger i en dal i ca. 1000 meters højde over havet omgivet af bjerge. Udenfor selve Mai Chau ligger en række mindre landsbyer beboet af minoriteter hovedsagligt sort- og hvid-thaier, der har deres eget sprog (forstås ikke af vietnamesere), men som også taler vietnamesisk og enkelte lidt engelsk. I dalen er desuden kæmpe arealer med rismarker.

Vi nåede den minoritets-landsbyen, hvor vi skulle være. Alle deres huse er bygget på tykke stolper, hvor underetagen er åben og benyttes til stalde, værksted, forretninger, køkken, vasketøj osv. Første-salene består normalt af ét stort rum men kan være op i to af en langsgående væg. Rummet er stort set umøbleret måske bortset fra et TV og et skab. Når der skal soves, findes tynde madrasser, dyner og eventuelt myggenet frem.

Vor landsby har ca. 300 faste indbyggere såvel sort- som hvid-thaier. Landsbyen har tilladelse til at have 8-10 guesthouses for turister, hvilket ifølge vor guide har hævet velstanden betydeligt i forhold til nabolandsbyerne. Overalt er der væve, hvor der produceres tørklæder, tæpper osv., der sælges til turisterne. Der kommer desuden en del turister i landsbyen, som ikke overnatter.

Vi skal have to overnatninger her og får tildelt halvdelen af en overetage. Der kan normalt nok sove 10-12 personer i dette rum.

Vor guide og chauffør sover sammen med kollegaer stuvet sammen i nogle mindre rum i jordhøjde.

Efter ankomst smider vi vor bagage i vort "værelse" og oser lidt rundt i landsbyen, hvor vi tilbydes forskellige håndarbejder ved mange af husene. Vi ender lidt udenfor byen og går rundt mellem rismarkerne og kigge på folk, vandbøfler, høns og hunde.

Tilbage ved huset sætter vi os og slapper lidt af med et par øl. 150 meter fra huset er man ved at lave nogle store telte af presenninger, sætte højtalere op, og der forberedes mad i stor stil rundt omkring. Hende, der ejer "vort" hus, oplyser, at der skal være bryllup dagen efter med 600 gæster. I huset overfor starter noget musik og dans fremført af folk i lokaledragter, som vi selvfølgelig lister os op og kigger på.

En busfuld franske turister er i mellemtiden ankommet, mens de lokale ordner diverse gøremål, vandrer stille og roligt rundt og taler sammen eller tager sig af de mindste børn. En del af de ældre (specielt kvinderne) tygger beta-nød og er helt røde i munden og mangler en del tænder. Børnene render rundt og leger.

I husets bambusmøbler ud til gaden falder vi i snak med et australsk par og nogle øl. Der er en utrolig hyggelig stemning i byen, og ingen der virker som om, at de bliver det mindste stressede.

Ved 19-tiden står moderen i huset pludselig og siger, at vor mad er serveret oppe på vort "værelse". Der er blevet placeret et ca. 15 cm højt bord med 8-10 retter samt et par puder til at sidde på. Vore madrasser er blevet redt, og alle skodder er blevet lukket på nær for de to vinduer ud mod gaden, hvor vor mad er blevet placeret. Det er rigtig hyggeligt at sidde der og spise på gulvet, mens man kan studere livet ude på gaden.

Efter maden bevæger vi os dog alligevel ud igen, hvor der nu varmes grundigt op til brylluppet med høj musik og karaoke fra festområdet, mens forberedelserne fortsætter. Efter en tur rundt i byen falder vi igen i snak med de to australiere. De to kvinder render på shoppingtur i de mørke gader, mens herrerne drikker lidt lokal øl og taler om verdenssituationen og entreprenørarbejder 😊

Ved 22-tiden går vi i seng og kort tid efter stopper den høje musik og heldigvis også karaoke'en.